

[JĄKANIE *sb n*

N sg jąkani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. jąkać się.

Wydawanie krótkich nieartykułowanych dźwięków: Iąkam/ Mutio, singultio. Iąkanie/ Singultus.

Volck Ggg3.

Cf JĄKAĆ

MK